

Dargın Aynalar

– enver-ozcaglayan · 28 Mayıs 2024

Dargın Aynalar!..

Hayaller göçtüler, sezgiler meçhul,
Elimizde kalan; bir hırka, bir çul.
Biz mi çabuk koştuk, zaman mı acul;
Ara da geçmişi, haydi ara, bul.

Ağaran saçlarım kış mevsimim mi?
Yüzümdeki hatlar, yoksa benim mi?
Bin dertle inleyen şu bedenim mi?
Ne gelirse başa, katlanıyor kul.

Aynalar yüzüme dargın bakıyor,
Fersiz gözlerimden yaşlar akıyor.
Gönlümü hasretin nârı yakıyor,
Bazen olanlara ermiyor akıl.

Ağrıyan dizlerimde cam kırıkları,
Zor gelir gurbetin ayrılıkları,
Tükenmez bu yaşın sayrılıkları,

Ayrılık gönlüme zul geliyor zul.

Her sokak sonunda duvarlar donuk,
Kapılar kapalı, ışıklar sönük.
Sanki tabiatın arkası dönük,
Gün yakın, zaman dar; Rab'bine sokul.

Demek böyle; sonun başlangıçları,
Her gülün olsa da sapında hârî;
Bırakmak zor gelir sonunda yâri,
Dünya okuyana okuldur, okul...

14.06.2018

Fatih-İST.

Enver Özçağlayan